

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

כו.

עין משפט נר מצוה

לד א מ"י פ"ד מהל'
ק"ש הלכה א סגמ
עשין יט טו"ש"ע א"ח ס'
ע סק"ג.
לה ב טו"ש"ע א"ח ס'
ס"ק ח.
לו ג מ"י פ"ו מהלכות
סוכה הלכה ד סגמ
עשין מג טו"ש"ע א"ח ס'
מגמ סק"ג ח.
לז ד מ"י שם טו"ש"ע שם
סק"ג ט.
לח ה ו מ"י שם טו"ש"ע
שם סק"ג י.
לח ז ח מ"י שם הלכה ב
טו"ש"ע שם ע"ג.
מ ט מ"י שם טו"ש"ע שם
סק"ג ד.
מא י ב מ"י שם הלכה
ו סגמ עשין מג
טו"ש"ע א"ח ס' תלמט
סק"ג ז.
מב מ ג מ"י פ"ד מהל'
תפילין הלכה טו טז
סגמ עשין כ טו"ש"ע א"ח
ס' מד.
מג ט טו"ש"ע א"ח ס' מ
סק"ג ו:

חתן פטור מקריאת שמע. לטריד ושאר בני חופה חייבין לית להו להני מנאי העוסק במצוה פטור מן המצוה כדפירש בקונט' וקשיא דאי לית להו א"כ יתחייב חתן בסוכה ומשמע דמתחן פטור יותר מת"ק לכך נראה דקסבר חתן אין יכול לכיין דעמו כלל אפי' בספוק ראשון אבל שאר בני חופה יכולין לכיין ואקריאת שמע לחודיה קאי וזכולהו אחייני מודי לת"ק: **וּמִכָּל מִצְוֹת הָאֻמּוּרוֹת בְּתוֹרָה.** מאי דליטריך לתימשך הני אגב דמשצינהו צברייתא קמייחא: **הוֹלֵכֵי דְרָבִיבָּי בַּיּוֹם.** כל זה נפקא מתשבו קעין מדורו ששכס שארס צביתו אינו נמנע מללכת לדך וכן מלטטר דפטרו לעיל מן הסוכה היינו מתשבו קעין מדורו דאין ארס דר צמקוס שמלטטר: **וְחִיּוּבֵי בְּיָדָהּ.** כשאדם לן צלילה צייטז: **פְּרֻצָה קוֹרָא.** אגב. לאו משום דלית ליה לרצא דרשה דתשבו קעין מדורו דברייתא היא לקמן צפיקין (דף כח.):

וְאִפְּיָלָו הַיּוֹנֵם. אע"פ שאין זו סכנת עין דסכנת ארס כסכנת נפשות אפילו לחלל עליו את השבת כדמוכח פרק אין מעמידין (פ"ז דף כח.) גזי עין שמרדה: **בִּשְׂמוּם בָּקִי.** ואע"פ שצפיק (דף יא.) דרש רבה בר רב הונא מותר לישן צבילת סתים אע"פ שיש לה גג וע"פ שגזוהו עשרה אין הלכה (ב) (כרבה) כדפירשתי שם: **תֵּרְתִּי (או) תִּלָּת.** פירש בקונט' שמים או שלש פעמים יתן לתוך פיו מורש"ל צלע"ו יש ספרים שמתזב צהן תרתי תלת ציעי והכל אחד כדמוכח לקמ"ץ גזי לימא מיהו מיוצמה לרז יוסף ואצ"י דסיפור צית הצלעה צביה וצנסוף מסתק כדטעיס אורכא מרנכין אוזיל לכלה זשה מלץ פיו דהיינו כציה ושיעור זה דוקא צפת דפירי לאו צעו סוכה כדמסיק פרק בתרא דיומא (דף עט: וס) דקבע דידעו כחכילת עראי דפת: **אַבְרָ' שִׁנְתָּ קֶבֶע אָמֵר.** והא דלמרי פרק צמה טומנין (שבת דף מט.) וס) תפילין לריכין וגון נקי כאלשע צעל כנפיש ואמר אצ"י שלף יפיש צהן ורצא אמר שלף ישן צהן לאו דשרי אצ"י לישן דהא אסר אצ"י גופיה הכא אלא קסבר אע"פ שאינו זיהר צשינה כאלשע מניחן כיון דזיהר שלף יפיש דשינה גופיה אינה אלא גזרה שמא יפיש: **הַיִּשָּׁן בְּתַפְּלִיין.** ממון הלשון משמע דרזי יעקב שרי אפי' שינת קבע דאי לאו הכי צמאי פליגי וי"ל דכלוהו מודו צשינת קבע דלסיר ופליגי צמילתיה דרזי נתן דצמקון דשרי לישן בתפילין ציוס שאין דרכו לישן שינת קבע וצלילה חולץ אפילו לשינת עראי דלמא מנליך וישן שינת קבע ור' יעקב לא חייש לזמא ממליך:

לְעוֹי רְשִׁי' יצונו חננאל (המשך) ורגלא. הוו גגו ארקא ובהרא אמרי און שלוחי מצוה און ופטרנין. ת"ד שומרי העיר ביום, פטורין מן הסוכה ביום וחייבין מן הלילה. שומרי העיר בלילה. פטורין מן הסוכה בלילה וחייבין ביום. שומרי גנות ופרדסים, פטורים ביום ובלילה. חולץ ומשמשין פטורין מן הסוכה. ת"ר לא חולה שיש בו סכנה אלא אפי' חולה שאין בו סכנה, ואפי' חש בעיניו או בראשו, וכן הלכה. ואסיקא חולה, הוא ומשמשיו פטורים מן הסוכה, אבל המצטער הוא לבדו פטור. ואפי' אינו מצטער אלא משום בקי, או משום סירחא וכרצא בה, פטור. וכל שכן אם מצטער בדבר שלמעלה מאלו. כמה היא אבייל עראי ששנינו שאובלין חוץ לטובה, רב יוסף אמר שרש ושלש לגימות, אבי אמר כדטעיס רבי ברב דמנחם ברישית. ישן בין קבע בין עראי, בדמפיס סדרא עלייהו. לא קבע ולא עראי, בדנקיט להו וראה קרי, אוחז ברצועה

משום ר' שילא אמרו חסן פטור. מקריאת שמע לטריד ושאר בני חופה חייבין וליה להני מנאי העוסק במצוה פטור מן המצוה: **מִנֵּי.** הלוך חסן מהן כדי למכור ולהמילאין לררין להם: **מוֹרֵי כָּלָה.** לזיית: **הוֹלֵךְ דִּרְכֵים צִיּוֹם פְּטוּרִין מִן הַסּוּכָה צִיּוֹם.** דמאי צבקות תשבו) קעין ישיבת ציתו כסס שלל השנה אינו נמנע מלכת צדוך כמחירה כך כל ימות המד שאליו יוס טוב לא הריכו הכתוב למנוע: **הוֹלֵכִים לְדֹר מִזֶּה פְּטוּרִין צִיּוֹם וְצַלִּילָה.** אף על פי שאין הולכין אלא ציוס ומשום דטרודים ודואגים צמחצבת המצוה וצמיקוניה פטורין מן המצוה: **שְׁנוֹי מִזֶּה אָמֵר.** שזאנו לטמוע הדרשה ולהקביל פני ריש גלותא: **אַרְקָא.** על שפת הנהר: **שׂוֹמְרֵי גוֹת וּפְרָדְסִין.** אין זין משם: **עַיִן סְדוּרוֹ.** כדרך שהוא דר כל השנה צביתו הוקיקמו מורה להניח דירמו ולדור כאן בסוכה עם מנותיו וכלי תשמישו ומנעויתיו חוה אינו יכול להניחן שם מפני העירוס: **פֵּרָסָה קוֹרָא.** לגג. משל הדיוט הוא וואף כלן הגג וראה אותו יושב צבוקה צלילה והוא נכנס וגונז הפירות לרוח אחרת: **כְּרִיא דְפִירִי.** כרי של פירות שהוא תמיד לפניו ויכול לשומרין ואין כלן פֵּרָסָה קוֹרָא לגג: **רִצִּי יוֹסִי בְּרִצִּי.** יוסי החכם חריף צדורו והוא ר' יוסי צי תלפתא: **לְמַגָּא צִלְיֵמָא.** ואע"פ שיש לה גג וגזוהו עשרה והי חלוו חוץ לרצא: **מִשְׂמֹם בָּקִי.** צינע"ש: **סִרְחָא דַּגְרִיגְשָׁא.** דהיינו כציה. דכילה אכל הנאלל צלעה תחת היא, כדלמריץ צפ' תמא דיומא (פ.) ממל אכולל אשר יאלל (לקמן כז.).

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה משום בקי וכו' מכלל כן כדפירשתי:
מוסף רש"י
שלוחי מצוה און. להקביל פני רשע גולה, דמיי ארס והקביל פני רבו כנגל ופטרנין, כדמין שלוחי מצוה פטורין מן הסוכה (שם). כדטעיס בר בי רב. דהיינו צביה. דכילה אכל הנאלל צלעה תחת היא, כדלמריץ צפ' תמא דיומא (פ.) ממל אכולל אשר יאלל (לקמן כז.).
רבינו חננאל
משום ר' שילא אמרו, חסן פטור, וכל השושביין וכל בני החופה חייבין. וכל בני החופה חייבין. תניא ר' חנניה בן עקיבא אמר (מוכרי) (יבמות) ספרים תפילין ומזוזה הן ותגריהן ותגרי תגריהן, וכל העוסקים במלאכה שמים, לאחיי מוכרי תכלת, (ל) שחייבין בקריית שמה, ופטורין מן התפילה ומן התפילין, ומכל מצות האמורות בתורה, לקיים דברי ר' יוסי הגלילי דאמר העוסק במצוה פטור מן המצוה. ת"ר הולכי דרכים ביום, פטורים מן הסוכה ביום וחייבים בלילה. הולכי דרכים בלילה, פטורים בלילה וחייבים ביום. הולכי לדבר מצוה פטורים ביום ובלילה, כדבר חסדא ורבה בר בר הונא, הוו אתו לשבתא

(א) לפניו צפ"ו ובר"ה הגי' פטורין מק"ש, ואולי דע"ס נכל דבצ"ו דציו וקל"ט י"ל ע"פ דבני המוס' ד"ה חסן ודי"ק.

וטלו

אלא אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ב ברכי עסקינן רבא אמר אין קבע לשינה תני חדא ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל לא שינת קבע ותניא אידך בין קבע בין עראי ותניא אידך (ב) לא קבע ולא עראי לא קשיא **א"הא** דנקיט להו בידיה הא דמנחי ברישיה הא דפרים סודרא עלייהו וכמה שינת עראי תני רמי בר יחזקאל כדי הילוך מאה אמה תניא נמי הכי הישן בתפילין ורואה קרי אוחזו ברצועה ואינו